

אלו טרפות פרק שלישי חולין

מת.

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

הנהגות הב"ח

(א) גם' וערפסו (ווארע"ג
דלל קל מסקל ויקל)
תל"מ ונ"צ ס"א חן וס:

רבינו גרשום

[illegible]

(א) נראה ד"ל מאי לאו למעוטי כה"ג, כלומר דמי נקיב אפי' סביך כבישרא

שלוש חיות. היינו במקום שהולד מונח אלז ניקב כים השמן
או ניעל טרפה ומה שלא הזכר לא במשנה ולא
בגמרא שמה היו בכלל ניקבו הדקין [א] מיינינן סבינא דחייש
ומיחא ודהיינו כשלא העלתה תמחים אלז העלתה תמחים אפילו

איכא ריעותא דנוסן לא חלינן דנוסן: רב נחמיה בריה דרב יוסף בריק ^ה בפשוטי: אלאכי ריעותא דנוסן קאי דפרס כקונטרס ועמה נוהגין להטריף כל הסירות ואין נודקין אותן לא דנוסן ולא בפשוטי: אמר ר' זחור רבבין בבשרי: פירוש וזוהו מסובך היטב כבשר כמו ^המזמר מסובך ולהכי נקט סבין ולא נקט סרין ובתשומת רב שר שלום הלון כמד כדן סרין וסבין וכן לא סבין וסרין דבין וליה הלכתא כרענא אלא כד כד נחמן חלמא ריעא שניקבה דופן סותמחה כשרה ומשמע מתוך דבריו דרינא לא בל לפרש דבריו של רב נחמן אלא סנכא דנפשיה קאלמא וכן נראה מדסבין ^ה עליה דהעלתא למחשין חוששין לה ומי אמר רב נחמן הכי והאלמר רב נחמן ריעא שניקבה דופן סותמחה כשרה ומשמע משיי הא דסבין קאי ללא סבין ועוד מדסבין ר' יוסף לרבינא ולא לרב נחמן משמע דלרב נחמן לא בעי לא סבין ולא סרין ואין נקט פוסל שם דופן סותמתו ומיהו לא ידעינן מנא ליה שאל יאה הלכה כרבינא כשרה כמרלא ושמא א"ר זה רבינא סתמא ^הסהוא כלל הש"ס שהיה חבירו של רב אשי שגולד ביום שמת רבא מדרא רב יוסף של רבינו על דבריו וזלחטו טרפסא של נכסיו נחמן כמד דרינא הסמוכה לדופן אף במקום רביתייהו דלוי וסרוכה וסבוכה כבשר שבין הללעות או הללעות עזמן דקרינא להו כנפישא עס הללעות וא גוררין השבט עס הסירוכא ומנפחין לה אס עולה כנפישא כשרה דמיון שהסירוכא קיימת וסותמת כל הנקב לא יתפרק עוד כיון דמקום רביתייהו קיימא וקונטרס פירש דסבין כבשרא היינו דוקא כבשר שבין קללעות אבל הללעות עזמן לא: ^הלא ^הבשעוב קרום שעלה מחמת טובה בריאה ה"ז הוא מני למימר למעוטי שאל במקום רביתייהו: ^ההעלתא שבחין מהו אמר ר'ה כשרה. והא דלמר לעיל דחוששין לה היינו כפרוכה לדופן דמוכחא מילמא שהסירוכא סותמת נקב: שדרה

מִיָּנִיָּה רַבָּה בַּר בַּר חֲנָה מִשְׁמוּאֵל הֶעֱלָתָה צִמְחָן
אָף אֲנִי אוֹמֵר כֵּן אֲלֵא שֶׁהַתְּלִמִּידִים מוֹדְנִין בְּדַבְּרֵי
אֲמוּנָלָא טַרְפָּה מִיָּם זֻכִּים כְּשֶׁרָא אָמַר לִיה הִיא
צִחָק בַּר יוֹסֵף הוּא קֵאוּל בְּתֵרִיָּה דְּרַבִּי יִרְמְיָה
לְהַנְךָ דְּקִיָּיִמִן צִמְחִי צִמְחִי אָמַר לִיה לֹא כְּעִי
לִית לִי פְרִיטִי אָמַר לִיה אֲקַפֵּן אָנָּה אָמַר לִיה
וּלְקַמְיָה דְּרַבִּי יוֹחָנָן מוֹשְׁרָה לְהוּ לְקַמְיָה דְּרַבִּי יְהוֹדָה
בְּהַ מִשְׁמִיָּה דְּרַבִּי אֱלֵעָזָר בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן הִלִּיתִירָא
מִרְבָּא כִּי הוּא מוֹסְגִין בְּתֵרִיָּה דְּרַב נַחֲמָן ^עשְׁוָקָא
גִּלְגֻּלָּא

א כעני מר אומלל. רואה היה לדעת אם יבשרנה ואם לאו:
נצח פ"ג מט"ו) הכותבי מקיף לשון אהבה: וליה לא סבירא ליה. לרבי
הו' דלא שמייעא ליה מרביה: מסנין. אוליין. ד'מסנין לשון פוסע:
גלגלני

וְלִשְׁמוֹתָם. אֵלֶּיךָ שׂוֹלֵה מוֹנֵה כֹּה וּבִנְעִי מִיִּצְחָק. לָקֵחַ בְּפִירְדִּיקוֹן (דף
ה'): מֵינָא הִיא הָאֵם הִיא עֲרִפְתָּה הִיא שְׁלֻפּוֹתָ: וְאִמְרוּ לָהֶם לֹא
רִמְסִין. וּבְשֵׁי הָרִגְלִים לֹא אִמְרוּ לָהֶם כְּלוֹם וּבְשֵׁלִישִׁי עֲמָדוֹ לְמִנִּין
רָצוּ הַמַּחְרִין וְהַמְחִירָה: הַסְמוּכָה לְדוֹסָן. דְּנוּקָה בְּלֻלְעוֹת: אִין

וְיוֹשֻעִין לֵאמֹר שָׁמָּה יִקְבְּצֶה אֵלֶּם תְּלִינִן
וְיִשְׁתַּחֲוּ בְּדוֹפִין וְחִמְרִינִן דּוֹפִין זֶה מִכֵּה
יִשְׁתַּחֲוֶה בּוֹ וְכִסְמִיתָה קִלְטָה הִרְחִיבָה
לְהֵלֵךְ: תְּפִלָּה: הִרְחִיבָה: לְמַחֲיוֹ:
וְיִסָּף בְּרַם מְנוּיָם אִמְרֵי רַב
לְדוֹפִין אֵין חוֹשְׁשִׁין לָהּ
לֵאמֹר מִרְיָהּ מְשֻׁמִּיָּה
וְאִתְּדֵי חוֹשְׁשִׁין לָהּ
רַבִּין בְּרַם שְׂבָא אֶסְבְּרִין
דְּחִלְשׁ פּוּמִיָּה וּמִפְרָקִין
בְּדוֹפִין תְּלִינִן כְּתֵר דּוֹפִין
הִיא וְטִרְפָּה (6) וְאִע"ג
רַב נַחֲמִיָּה בְּרִיהּ דְּרַב
אִמְרֵי לִיה מִר זוּטְרָא
דְּרַב פְּפִי לְרַבִּינָא הָא
יִוֹסֵף אֲתָתּוֹן אֲהָא מִתְּ
מַתְּנִין לֵהּ (7) דְּאִמְרֵי רַבָּא
דְּסַרְסִין לְהַדְרִי לִית לֵה
רַב נַחֲמִיָּה בְּרִיהּ דְּרַב
מַחְקִיק לֵה רַב אֲשִׁי
תְּלִינִן בְּדוֹפִין וְכִשְׂרָה
טִרְפָּה וְאִי הָאֵין נָקִיב מִרְיָהּ

ומקום שהריאה והדופן גדלין כמדת
המפוסין תמיד דלגל מפסק הריא
יורקא הילכ כשרה ופי אמר ר"נ
שפסין לא למעלה דכוח החלל נגד
ותומא הגדולה לדין דהריאה הריאה
נפון הדופן מיפסקא הריא סמימא
אפילו הכי כי לא העלתה למחוס
ומה אפן חוששין לא דמלי לא בדופן.
באר כדמיא סבירא לן להדושין לה
לתומא חולין כדאורייתא: **מקום**
יפוספי דאוגי. שהן סמוך לזואר
ומירר ויהלל. ובהא הילכתא כדכ
חזקת לדיכא דפליג עליה: **דסכין**
יפוספי. שנקבת ונחתה הריאה
בשר שצין ב' הלעות דהוי סמימא
וירירא דלא מיפסקא אבל גלעות
תקנן אפן זו סירכא קיימת: **אלמלא**
היה כח הוה. אפילו הכי כי סכין
ונקבת לה. אלמלא דההיא סמימא
יריאה שנקבת: **ניקב.** הגיד של אדם:
פסול. משום כרות שפכה: **מפני**
הוא שפוס. ואינו יורה כח וקפיל
היה דף (מג.) חל שכתב זרע שאינו
היה כח חלו מילד: **נפסא.**

מסורת הש"ס

(ל) [לקחן נה:] (ג) [עין]
רש"י בימות קנב. ד"ה
[תלחא] (ג) לעיל מו: ע"פ,
(בימות עז. [תוספתא])
[תלחא פ"י ה"ד] (ה) [לעיל]
[עז: בימות עז.] (ו) [ל-
הדיה] (ו) [לעיל מג],
([ל- להדיה] (ע) [ב"מ
ד:]). (י) י"ג החזה וכו'
מהרשב"ץ, (כ) [לעיל ל:].

לעזי רחמי

ר"ץ (מדרי"ץ). רחם.
לנ"ץ. פנעים.

מוסף דש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

(שְׁמוֹת הָאֵם שְׁהוּלָה וְנָח בָּהּ: כ) בְּמוֹסָב
הָרֹפֶן וּמִפְרָק: לְרִיאָה
הָרֹפֶן הַסִּיד: ג) אֵילוֹ
נִקְיָב דֹּסָן לְהִי רִיאָה
נִגְדָּה נִקְבָּה הָרִיאָה: ד) מִקְטָי
שָׁוֶן מִסֻּעַ: כ) שְׁמָה וִישׁ
כִּלְלִי נִקְבָּה הָרֹפֶן וִישׁ
כִּלְלִי מִפְרָק הָרִיאָה
לְמִפְרָק הַסִּיד: ו) רְחִלִּישׁ
וְנִמְיָה הִינּוּ כְּשָׁלָה:
וְכֵן נִרְאָה מִפְרָק לְעִיל
לֵה אֲהֻלָּה צִמְחִים:
וְשָׁמָ אֵן זֶה רִכְנָה
חֲמָה שְׁרָבֵל חֲמָה: